

περίοδον. Π.χ. διὰ ξενοδοχείον δευτέρας τάξεως (μετὰ φαγητοῦ) 10 δολάρια ἢ 300 δρχ. ἡμερησίως. Ψωμί μαῦρο 10 δρχ. ἢ ὀκτώ. Κρέας βωδινὸν 110 δρχ. καὶ κοτόπουλο 60 δρχ. ἢ ὀκτώ, ρύζι 20 δρχ. καὶ μῆλα νελλιτσιου; 65 δρχ. ἢ ὀκτώ. Ἡ ἀκρίβεια αὐτὴ εἶναι περισσότερο κτηπητὴ συγκρινομένη μετὰ τὴν φθίθεια τῆς γείτονος Ἰορδανίας.

Τὴν ἀκρίβεια μᾶς τὴν ἐδικιολόγουν μερικοὶ ἐκ τῶν μεγάλων ἐπιβαρύνσεων ὑπὲρ τῶν ἐργατικῶν Συνδικάτων.

Κοντὰ τὴν ἀκρίβεια ὑπάρχει καὶ μιὰ παράξενη πολυτέλεια καὶ ἀμερικανικὴ σπατάλη, ἀκόμη καὶ στάς ἀγροτικὰς περιοχάς. Μᾶς ἐξήγησαν ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὰς ἀστικὰς συνθηλάς τῶν Ἑβραίων ἀπ' ἐνὸς καὶ ἀπ' ἑτέρου εἰς τὸ ἀφθονον χρῆμα τῶν εὐεργετῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐν συμπεράσματι, στὸ Ἰσραήλ γίνεται ἕνα μεγάλο, πολὺπλοκο καὶ μοναδικὸ εἰς τὸν κόσμον πείραμα : Κοινωνιολογικόν, οικονομικόν, τεχνικόν, ἀγροτικόν, ἐποικιστικόν κ.λπ.

Ὅλες οἱ ἰδέες δοκιμάζονται ἐκεῖ δημοκρατικά : Καπιταλισμός, συνδικαλισμός καὶ κολλεκτιβισμός (γιὰ τὰ κιμπούτς θὰ ἐχρειάζοντο πολλὰς σελίδες), ὅλα εἰς πλήρη καὶ ταυτοχρόνον ἐφαρμογήν. Ἡ παρακολούθησις τῶν πειρημάτων αὐτῶν πολλὰ θὰ μᾶς διδάξῃ εἰς τὸ μέλλον.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ μεγάλα ἔργα ποῦ γίνονται ἐκεῖ ἀπὸ πραγματικῶς εὐρωπαϊκῶς ἢ Ἀμερικανῶς, ὅπως εἶναι οἱ Ἰσραηλίτες (ἀρδευτικά, ἀναδασωτικά, βιομηχανικά κλπ) θεμελιώνουσι τὴν βάσει διὰ τὸ μέλλον καὶ ἀπασχολοῦσι ἐπικερδῶς τοὺς ἐπαναπατριζομένους.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἐπιτυχία τοῦ νέου κράτους τοῦ Ἰσραήλ βασιζομένη (ἀνεξαρτήτως μέσων) εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν πλησίον.

Βεβαίως ὁ Σιονισμὸς ἐξέκρινε ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα γῆν καὶ πρὸς τὴν γεωργίαν διότι μόνον ἔτσι θὰ ἐρρίζωνε ὁ Ἑβραῖος τῆς Παλαιστίνης, ἀλλὰ τὸ ἀκολουθούμενον σήμερον ἀμερικανικὸν σύστημα ἐκβιομηχανίσεως δὲν ἐπιτρέπει τὴν πύκνωσιν τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ.

Πρὶν περάσει μιὰ γενεὰ τὸ Ἰσραήλ ἠναγκάσθη νὰ στραφῇ πάλιν πρὸς τὴν ἐμποροβιομηχανίαν ἢ ὅποια ἀπαιτεῖ ἀγροτικὰς ἀγορὰς καταναλώσεως. Καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν πολιτικὴν τῶν ντάμπινγκ ἢ ὅποια δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη μακροχρόνιον διάρκειαν.

Ἵπποστηρίζουν ὅτι τὰ δύο τρίτα τῆς τοπικῆς ζήτησεως εἰς γεωργικὰ προϊόντα καλύπτονται ἀπὸ τὴν ἐγχώριον γεωργικὴν παραγωγήν, ἀλλὰ ἡ γεωργία καλύπτει, κατ'

ἄλλους ὑπολογισμούς, μόνον τὸ 12ο τοῦ Ἑθνικοῦ εἰσοδήματος, ἂν καὶ εἰς τὸ Ἰσραήλ ἡ ἀμοιβὴ τῶν γεωργῶν πλησιάζει ἐκείνην τῶν ἀστῶν.

Ἐξ ἄλλου οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν ἀνέρχονται μόνον εἰς 18ο το, δηλαδὴ ὅσον τὸ ποσοστὸν τῆς Ἀμερικῆς, πρᾶγμα τὸ ὅποσον γιὰ ἕνα μικρὸν κράτος, εἰς μιαν ἀγροτικὴν ζώνην τῆς ὕδρογειοῦ δὲν προοιωνίζει σταθερὸν μέλλον.

Αὐτὸ βέβαια ἀφορᾷ τοὺς Ἰσραηλίτας.

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἕνα εἶναι τὸ μεγαλύτερον διδάγμα : Οἱ Ἑβραῖοι ἀπέδειξαν ὅτι ὅταν ὑπάρχῃ μεγάλη ἀνάγκη καὶ ἀπόφασις δὲν εἶναι ἀδύνατον νὰ μεταβληθῶσι οἱ ἀστοὶ σὲ ἀγρότες.

Τοιοῦτοτρόπως αἱ στρατιαὶ τῶν ἀνέργων, ἀέργων καὶ παρασίτων ποῦ, ἐπὶ τόσας γενεὰς ἢ ἀντιαγροτικὴ πολιτικὴ μετὰ τὸ οικονομολογικὰ τεχνάσματα, συνεκέντρωσε στὴν Ἀθήνα καὶ στὰ ἄλλα ἀστικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος, ἀπεδείχθη ἥδη εὐκόλον νὰ ἐπανδρώσων τὴς ἐρημιζομένους ὀρενὲς περιοχὰς τῆς χώρας μας, ἀπὸ τὴς ὁποῖες ὅλοι καταγόμεθα καὶ νὰ ἀναδημιουργήσων τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας.

Ἄς εὐχηθῶμε νὰ μᾶς ἔλθῃ αὐτὴ ἡ ἐμπνευσις, νὰ ἀσθανθῶμε τὴν ἀπόλυτη ἀνάγκη καὶ ν' ἀποκτήσων τὴν δύναμη τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς πρὶν πάθωμε καμμιὰ ἀνεπανόρθωτη διασπορὰ διὰ τῆς μεταναστεύσεως, ἢ καμμιὰ ἄλλη παρακμὴ τῆς φυλῆς μας ἀπὸ τὴν φθίσιν τῶν ἀστικῶν κέντρων.

Ν. Β. ΣΚΑΗΡΟΣ

τέως Διυτῆς Γεωργικῆς

Σχολῆς Πατρῶν

Σταφιδοπαραγωγοί,

Μόνον ἡ καλὴ ποιότητα τῆς σταφίδος μπορεῖ νὰ συναγωνισθῇ ἀποτελεσματικὰ τὴς ξένες σταφίδες.